

AT DAMGALARI

Doç. Dr. Şükrü ELÇİN

Sürü besliyen halklar mallarının tanınması ve başka sürülere karışarak ihtilaflara yol açmaması için bir takım şekiller kullanmışlardır. Bu şekillerden hayvanların kulaklarına yapılanlarına "in, en", sağrılarında vurulanlarına "damga" denir.

Türklerde damga ananesi çok eskidir. Bu konu ile uğraşan ilim adamları, bu şekillerin menşeyini Kök Türk alfabesinde, Oğuz boyları ile Altın Ordu ve Kırım Hanlarının damgalarında aramışlar ve Latin harflerine benzeyişler tesbit etmişlerdir (1).

¹ Rıza Nur, Sinop'ta at damgaları, Konya dergisi, Sayı: 36, S. 13, 1941.

Gerçekten at sürüleri besleyenler eski şekilleri muhafaza etmekle beraber Latin harflerinin kabulünden sonra Anadolu'da mallarına ve hususiyle atlarına adlarının harflerinden bazılarını vurmuşlardır (2).

Biz, bu konuda çalışacaklara faydalı olur ümidiyle tesbit ettiğimiz bazı şekilleri sunuyoruz:

² Ali Rıza Yalgın, Anadolu'da Türk Damgaları, 1943, Naci Kum, Selçuk Yapılarında Enteresan Damgalar, Belediyeler Dergisi, Sayı: V.

koc.rs_ Porsı.ıku 111 * o
.Sarıkamış C. - iii
Sarıkamış - Divik A M X o
*E.rurum-Vour a.nu** e)
Ardcuhan O N M C E L
Poshof C 8 u :z - v
Yusufeli u
ş ViOL+' 111 - o M
Sol.vsa.t-Atalı:&r - o C M
At'' viri - Ardca.nuç-
G eva.cık X v '+-
Ka.rs-Gö/e-Zcut, He ·JJ y K MA